

DOPIĄĆ (1) *vb pf*

inf dopiąć.

Sł stp brak, Cn s.v. dobijam, Linde XVII – XVIII w.

Osiągnąć, doprowadzić do skutku, urzeczywistnić; parere Cn [cum inf]: nie mógł [Ferdynand] nigdy 20000 ludzi dopiąć do Węgier wyprawic ActReg 5.

Synonimy: dokazać, przewieść, spełnić, wypełnić.

Formacje pochodne cf PIAĆ SIĘ.

LZ